

Hier snackt

Käpt'n Cordts

Leve Leser!

Ik will hopen, leve Frünnen, dat ji een godet Osterfest hart hebbt. Bi uns an 'n Diek wörr dat still, ganz still dit Johr.

Dat wörr nich jümmer so. Ik mutt dort an Nikolaus Bredemeier denken, to, Ostern, as ik noch een lüttjen Pööks wörr. Wat gung dat dor bilangs. Nikolaus harr sik um Ostern rum een Auto anschafft. Een Opel P4, den harr he for olt korvt. Dor kutschier Nikolaus nu veel mit rum.

Mol wörr he mit Hannes Rieger, Karl Müller und Jan Hinsch no Bremerhoben fohrt. Een beten „unnochtern“ keemen se waller no 'n Diek – use Schandarm nehm dat mit „Trunkenheit am Steuer“ to de Tied nich so genau. „De Hauptsook is“, sä he jümmer, „föhrt mit de verdreihten Motorwogens keen Lüüd un keen Höhner dot, sünst mutt ik 'n Anzeig schrieven.

Bi de korte Eck hup Nikolaus, dat quäk gewaltig. Un jüß in den Ogenblick keem Frieda Meyer mit 'n Schottel Eier um de Eck. Se verjog sik so gresig, dat se de Schottel fallen leet. All Eier wörrn twei.

Nikolaus heel an. Un ehrer dat he noch ut dat Auto richtig rut wörr, schree Frieda al: „Dor goh ik mit di vor 't Gericht. Un de soß Eier will ik vull un ganz betolt hem.“

Dat keem nicht vor 't Gericht. Schiedsmann Ernst Hey schull den Striet schlichen.

„Nikolaus hett dat recht mookt, wenn he mit sien Auto um de Eck kamen deit, denn so mutt he hupen. Dat du dor jüß bis, nu, dat kunn he nich weeten“, sä Ernst.

Frieda sä lange keen Wort. Mitmol kreih se luut: „Jan Krönke ut Dorum hett over seggt, man kunn , wo jümmer dat ok lopen deit, Schmerzensgeld verlangen, un de mutt dat weeten, denn de ist schlauer as al Advokaten in Land Wussen tohoop.“

„Wat hest Du denn for Pien?“, frog Ernst Hey. „Alleen dit Johr drie Mol verköhlt, und ik glöv ik heff ok sowat as Gicht und Mogenpien harrt.“ „Over dat hett doch nix mit disse Sook to doon“, sä Ernst Hey

Dor keek Frieda ganz dumm un meen: „Goot, na, wenn dat denn jüß nu ok nich wesen is, denn kann Nikolaus mi jo dat halve Schmerzensgeld geven, villicht könnt wi us dor op enigen. De Pien is jo dor wesen, szüh denn bin ok tofreden. Alleen för den Snööv bin ik överlang mit twintig Mark tofreden.“

Se hebbt versorcht, Frieda klor to moken, wat „Schmerzensgeld“ juristisch bedüden dä. Over Frieda bleev dorbi: „Pien is Pien, szüh, un dat mutt betolt warrn. Ik goh no Dorum for 't Gericht.“

De ole Amrichter Hohn hett ehr opletz soß Eier schenkt, lacht und seggt: „Nun ist der Fall erledigt!“

Ik grööt jo düchtig un bliev jümmer joe ole Fründ

Käpt'n Cordts